

DIE METHODEN DER MEDIATION II: „STORY-TELLING“

MARIETTA FEITSCH*

Im vorliegenden Beitrag wird eine Methode der Mediation – „story-telling“ – kurz dargestellt. Struktur und dissoziierte Vorgehensweise in der Mediation sind elementar. Doch kommt es vor, dass in einer Mediation die Menschen in ihrem Denken verharren. Selbst wenn sie wollen, kommen sie nicht aus ihrem Denkprozess heraus. In Fällen, in denen Menschen aus ihrem Denkmuster nicht herauskommen, kann eine Geschichte helfen.

Der Mediator verlässt in dieser Situation den Pfad der Logik und Struktur und nimmt die Medianten durch das Erzählen einer Geschichte mit auf einen anderen Weg.

Folgende Gesichtspunkte sind beim Storytelling wichtig:

- a) der Zeitpunkt – wann erzählt der Mediator eine Geschichte?
- b) die Auswahl einer passenden Geschichte
- c) die Überlegung, wie die Wirkung der Geschichte unterstützt werden kann.

Der richtige Zeitpunkt, wann eine Geschichte erzählt wird, ergibt sich aus dem Mediationsprozess. Denkbar sind Situationen, in denen die Mediation „festgefahren“ scheint oder der Konflikt eskaliert. Auch im Falle von festen „Denkmustern“ eignen sich Geschichten. Der Mediator sollte auch auf die eigene Intuition hören und auch das eigene Können vertrauen.

So sollte die Mediatorin zunächst auch nur das Angebot unterbreiten, eine Geschichte zu erzählen wie: „Jetzt fällt mir eine Geschichte ein, sie hat wahrscheinlich nichts mit Ihnen zu tun. Darf ich Ihnen diese dennoch erzählen?“

Nachdem eine Geschichte erzählt wurde, sollte eine längere Pause folgen, damit die Geschichte wirken kann. Die Pause nach der Geschichte ist sehr wichtig. Die Geschichte sollte aber auch nicht unreflektiert im Raum stehen bleiben. Vielmehr ist darauf zu achten, dass die Medianten für sich und gemeinsam über die Geschichte nachdenken, versuchen, diese auf die eigene Situation zu übertragen. So können eigene Muster erkannt und neue Muster gesehen werden.

Besonders wichtig ist, dass die Geschichte Ressourcen und Potentiale offenlegt. Damit soll verhindert werden, dass Konfliktmuster manifestiert werden und die Ausweglosigkeit verstärken.¹

* Wirtschaftsmediatorin

¹ Ed Watzke: *Wahrscheinlich hat diese Geschichte gar nichts mit Ihnen zu tun...*, Godesberg 2008; Hanna Milling: *Storytelling – Konflikte lösen mit Herz und Verstand: Eine Anleitung zur Erzählkunst mit hundertundeiner Geschichte*, Frankfurt am Main, 2016.

A MEDIÁCIÓ MÓDSZEREI II: A „STORY-TELLING”

MARIETTA FEITSCH*

Fordította: Budai Georgina**

Az alábbiakban a mediáció egyik módszerét, a történetmesélést” („story-telling”) mutatja be. A struktúra, és a disszociált eljárás mód alapvető a mediációban.

Előfordul azonban, hogy egy mediációban az emberek kitartanak a gondolkodásuk mellett. Még ha akarnak, sem tudnak elszakadni a gondolkodási folyamatuktól. Olyan esetekben, ahol az emberek nem tudnak elszakadni a gondolkodásmódjuktól, segíthet egy történet.

Ebben a szituációban a mediátor letér a logika és a szerkezet ösvényéről és egy történet elmesélésével egy másik utat választ a mediációban részt vevő feleknek.

A történetmesélés során a következő szempontok fontosak:

- a) Az időpont – mikor mesél el a mediátor egy történetet?
- b) Egy megfelelő történet kiválasztása
- c) Annak meggondolása, hogy a történet hatása miként segíthet.

A történetmesélés megfelelő időpontja a mediációs folyamatból derül ki. Olyan szituációk képzelhetők el, amelyekben a mediáció „elakadt” vagy a konfliktus elmérgesedik. A szilárd „gondolkodásmodellek” esetében is beválnak a történetek. A mediátornak a saját megérzésére is hallgatnia kell és bíznia kell a saját képességeiben is. Először is a mediátornak csak azt az ajánlatot kell tennie, hogy egy történetet mesél el, mint: „Most eszembe jutott egy történet, aminek feltehetőleg nincs köze Önökhöz. Ennek ellenére elmesélhetném Önöknek?”

Miután a történetet elmesélték, egy hosszabb szünetnek kell következnie, azért hogy a történet megtegye a hatását. A szünet a történet után nagyon fontos. Azonban a történet nem maradhat reflexió nélkül a levegőben lógva. Arra kell leginkább figyelni, hogy a mediációban részt vevő felek egyedül és közösen gondolkodjanak el a történetről, próbálják meg a saját helyzetükre átvetíteni. Így felismerhetőek az egyéni minták és új minták is láthatóak.

Különösen fontos az, hogy a történet erőforrásokat és lehetőségeket tárjon fel. Ezzel kell megakadályozni, hogy a konfliktusminták manifesztálódjanak és erősítsék a kilátástalanságot.¹

* gazdasági mediátor

** joghallgató (Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar)

¹ Felhasznált irodalom: Ed Watzke: *Wahrscheinlich hat diese Geschichte gar nichts mit Ihnen zu tun....* (Ennek a történetnek feltehetőleg nincs köze Önökhöz...), Godesberg, 2008; Hanna Milling: *Storytelling – Konflikte lösen mit Herz und Verstand: Eine Anleitung zur Erzählkunst mit hundertundeiner Geschichte* (Történetmesélés – Konfliktusok megoldása szívvvel és ésszel. Útmutató a történetmeséléshez százegy történettel), Frankfurt am Main, 2016.